

Divadlo, Vánoční sněm

Postavy:

- 1) Mr. Hnízdo
- 2) Eda Souček
- 3) Tonda Čejka
- 4) František Souček
- 5) Mrs. Součková
- 6) Maxová – první učitelka
- 7) Plecítá – druhá učitelka
- 8) Rosenheim
- 9) Lerch
- 10) Dušička
- 11) Bohouš Čejka
- 12) Hospodský
- 13) Cyril Plíhal
- 14) Paní Plíhalová
- 15) Paní Čejková
- 16) Paní Stramvajáková – lehká žena Mr. Hnízda
- 17) Ředitel školy
- 18) Školní inspektor
- 19) Poštovní úřednice – slyší dopis

Scéna č.1 Doma u Součků - Eda, František Souček, paní Součková

Eda postaví džbánek s míchaným pivem bronzové barvy na jídelní stůl. Stůl je plný lamp a tatínek má v ruce pájku. Spravuje rádio. Maminka vaří.

Paní Součková: Fanouši, nemůžeš to sklidit?

František Souček: Moment! Přidrž mi ten odpůrek u tohohle drátku.

Eda omylem nohou vypojí lampu.

František Souček: Ježíšmarjá! Co z tebe bude? Co z tebe bude! (*bouchne Edu*)

Paní Součková: Nebij ho do hlavy, bude hloupej.

František Souček: Co bude?! Je! (*dál pají,*) Odpor, pitomej odpor. (*Spraví rádio a sklízí věci ze stolu.*)

Paní Součková: Ještě že se v tom tak vyznáš.

Scéna č.2 Ve škole - Všichni žáci, paní učitelka Maxová

Paní učitelka Maxová čte něco z knihy přírodopisu a ve třídě je chaos. Nad katedrou Beneš a Stalin.

Paní učitelka Maxová: Bít vás nesmím, špatné známky jsou vám lhostejné, na domluvu nedáte, vaše škoda, co z vás vyrostete. Já si svůj úkol splním.

Rosenheim: Má akorát ten plášť.

Eda: Kdo?

Rosenheim: Úča. Pod ním nemá už nic. Když je takhle teplo.

Zpráva se dostává dál až do poslední lavice. Maxová si sedne.

Rosenheim: Když takhle sedí, je to vidět. Musí se člověk proplížit až k ní.

Třída se uklidní, Tonda se pod lavicí proplíží až ke katedře a koukne se jestli Maxová má něco pod pláštěm. Poté se vrací zpátky a sedne si na své místo. Maxová je šťastná a dále vykládá.

Paní učitelka Maxová: (udivená) Takhle se mi líbíte.

Tonda: Má je.

Ozve se vzdech. A ve třídě opět nastane ruch. Maxová dále vykládá přírodopis.

Scéna č.3 Rozebírámí kola – Tonda, Eda, paní Čejková, Cyril Plíhal

Tonda s Edou jdou k Tondovi domů.

Tonda: Ahoj mami.

Eda: Dobrý den.

Paní Čejková pere prádlo a kývne hlavou na pozdrav kluků.

Tonda: To je krásný kolo náhodou.

Eda: Akorát je tátovo, ale nejezdí na něm. Jen když zaspí. Když zaspí, tak na něm jede do práce, aby to stihl.

Tonda: To všechno musí pryč. Blatníky, nosič, světlo.

Eda: Co když se táta naštve?

Tonda: Nemůže se naštvat. Bude jedině rád. Uděláme mu z toho závodní kolo.

Ze sousedního domku se ozývá manželská hádka.

Paní Čejková: Tam to zas vypadá.

Eda: Proč se tak hádají?

Tonda: Protože on nikam nemůže.

Ze sousedního domku vyjde muž v černém obleku.

Paní Čejková: Tak už jste zase přichystanej, pane Plíha?

Pan Plíha: Slyšela jste to? Mně úplně buší srdce.

Eda: Kam jde?

Tonda: Je připravenej do rakve.

Pan Plíha: Každou chvíli mě to musí klepnout, paní Čejková, to není jinak možný.

Paní Čejková: Že vás to baví pořád, takhle se štěkat.

Pan Plíha: Baví? Myslíte, že mě to baví? Jí se zeptejte, co jí na tom baví.

Paní Plíhalová: Tady máš, kdybyses chtěl voběsit!

Hodí na scénu lano.

Pan Plíha: No, vidíte ji!

Kluci mezitím dodělají opravy kola. Jakmile kola opraví, tak na ně nasednou a odjedou za oponu.

Scéna č.4 Odchod paní učitelky Maxové – žáci, paní učitelka Maxová

Maxová má výklad o psaní velkých písmenech. Třída po sobě hází a střílí papírové kuličky.

Pani učitelka Maxová: Každý ví, že ve slově Praha píšeme velké P, ale pozor, ve slově pražský je třeba psát malé p. A stejně tomu je se jmény ostatních měst. *Pod Prahu napíše slovo Moskva.* Kdo půjde napsat přídatné jméno?

Přihlásí se Eda a jde ho napsat. Rosenheim střílí po Edovi papírové kuličky a hvízdá.

Paní učitelka Maxová: Rosenheime, ještě jednou hvízdneš a budeš přeřazen do Vršovic. Tam už si s tebou poradí!

Maxová to řekne a Rosenheim po ní hodí inkoust. Který vytáhne z lavice.

Rosenheim: Povídám, chci do Vršovic!

Maxová se otočí a projde celou třídou s úsměvem a odchází ze scény. Děti se jakože koukají z okna jak odchází ze scény.

Scéna č.5 Pozní vstávání a odjezd na kole – František Souček, paní Součková

František Souček s paní Součkovou zaspí. Vzbudí se pozdě, kvůli tomu jede František Souček na kole do práce.

Paní Součková: Fanouši, my jsme asi zaspali!

František Souček: Asi nebo opravdu?

Paní Součková: Asi opravdu. Špatně jsme ho nařídili! Místo na šest jsme ho nařídili na půl sedmou.

František se zvedá z postele a začíná se oblékat.

František Souček: My jsme ho nařídili: Tys ho nařídila! Bože, neumí nařídít budík.

František Souček: Nezlob se, Fanouši. Ale na kole to stihneš, ne?

František Souček: Jo, snad jo.

Oblečený bere kolo a vychází ze scény

Scéna č. 6 Příklad Mr. Hnízda – Ředitel, žáci, Mr. Hnízdo

Kluci si povídají o válce a hází kameny na okno. V tu chvíli se z poza rohu vynorí ředitel a jeden z kluků ho trefí.

Ředitel: Kdo to byl?!

Nikdo se nepřizná a ředitel jen zakroučí hlavou. Projde koridorem žáků s Mr. Igorem a dojdou do třídy. Žáci je následují.

Ředitel: Jelikož paní učitelka Maxová je dlouhodobě nemocná, přišla na naši školu posila, pan učitel Hnízdo. Já ho zde vítám a věřím, že při jeho zkušenostech z proti fašistického odbojevezme třídu pevně do ruky a ... kde je Rosenheim?

Třída: "CHYBÍ!"

Ředitel: Že zneškodní všechny rádoby hrdiny a zlepší pověst třídy, která je velmi, velmi pochromená. Poda si s Mr. Hnízdem ruku. Tak mnoho zdarů. Odejde ze třídy.

Mr. Hnízdo: Jmenuji se – Igor Hnízdo. (*Plácne do tabule.*)

Rosenheim jde pozdě a všimne si, že okno do třídy je pootevřené. Přikrčí se, hvízdne na prsty a vmžiku jako kočka zmizí ve dveřích. Nový učitel vyhlédne ven, ale nikoho nevidí. Rosenheim vezme vehementně za kliku a vrazí do třídy v pevném přesvědčení, že bude legrace.

Rosenheim: Nějaký blbeček nám tu pod voknem hvízdá. Tak jsem vzal šutr...

Rosenheim zmlkne. Všichni se naněj otočí. Mr. Hnízdo ho zabíjí pohledem. Rosenheim jde uličkou k němu, usmívá se.

Mr. Hnízdo: Jak se jmenuješ, chlapče? (*zeptá se mírně*)

Rosenheim: Rosenheim.

Mr. Hnízdo: Jdeš pozdě, Rosenheimie, víš o tom?

Rosenheim: Vo fous

Učitel pohlédne na své letecké hodinky s fosforovými číslicemi v černém poli.

Mr. Hnízdo: O čtyři a půl minuty. (*Mr. Hnízdo šáhne pro rákosku*) Nastav ruku.

Rosenheim nastaví ruku. Mr. Hnízdo mu dá jednu do ruky.

Mr. Hnízdo: Druhou (*I druhou Rosenheim nastaví. A znova dostane*) Dvě za pozdní příchod a dvě za hvízdání pod oknem.

Rosenheim: To jsem nehvízdal já!

Mr. Hnízdo: A dvě za lhaní (*Rosenheim dostane jeste dvě*) .

Rosenheim: (*cestou do lavice vzlyká a říká*) Bít se nesmí. Se řekne doma

Mr. Hnízdo: Má pravdu ten chlapec, tělesné tresty jsou na našich školách nepřípustné. Až na jednu výjimku. A tou je tato třída. Třída, která přivede svou učitelku do bláznince, se naopak bít musí a je na to výnos ministerstva školství. Jestli vás to zajímá, je to výnos číslo 284/C/45 (*všichni ztichnou*). Budu vás trestat tímto středověkým nástrojem, dokud se budete chovat jako ve středověku. A jelikož to budu dělat nerad a jen pro vaše dobro, bude pravidlem, že mi každý za exekuci poděkuje a pak si podáme ruce na znamení, že naše přátelství trestem neutrpělo újmu. Předvedeme si to na těchto dvou chlapcích, kterým nevadí, že mluvím, a klidně se baví.

Scéna č. 6 František souček se vrací z práce bez blatníků – František Souček, Eda, paní Součková

Eda sedí u stolu a něco jí, paní Součková šije na šicím stroji.

Paní Součková: Taťka jde. Dneska si vzal kolo, tak je doma dřív.

V ten moment do dveří přijde František souček vzteky bez sebe.

František Souček: Kde jsou moje blatníky? (*Sundá si helmu a jde pro vařečku.*) Kde jsou moje blatníky? Ty gaunere! (*Zvedne vařečku do vzduchu.*)

Paní Součková: Tou ne! Taťko, jestli ho zmrazíš!

František Souček: Neschovávej se za ženskou, zbabělče!

Jakoby Edu bije. Pomalu odchází ze scény. Scéna končí.

Séna č. 7 Hlášení o zábradlí – žáci, Mr. Hnízdo, Ředitel

Mr. Hnízdo: Smutno bylo po celé zemi. Zraky všech upřeny ke Kostnici. A nejzrádněji se zachoval král Zikmund. Ačkoli slíbil Husovi bezpečí, teď sám radil kardinálům, aby mu nevěřili a aby ho upálili. Kdyby Hus chtěl, mohl si zachránit život. Stačilo odvolat a podepsat, co mu nabízeli. Ale což to mohl udělat, když všechna svědectví byla nepravá? Potupil by pravdu. A pro ni přece žil. A tak pravil: Raději na smrt půjdu! A tak byl Mistr Jan odsvěcen, byl zbaven kněžství, které padlo králi Zikmundovi. Ten přikázal, aby na Husovu hlavu nasadili posměšnou čepici, přivázali jej k neotesanému kůlu a zaživa upálili.

Žáci brečí a utírají si slzy.

Rosenheim: Svině!

Mr. Hnízdo: Ticho! *Jak myle se třída utiší začne mluvit.* Když zapálili hranici, Mistr ještě nějaký čas zpíval. Nebál se smrti. Věřil, že ho Bůh přivítá mezi své věrné. Pak se zdvihl vítr a rozfoukal oheň.

Mr. Hnízda přerušil rohlas ředitele.

Pan Ředitel: Důležité hlášení. Nastala nám zima a dá se očekávat, že přijdou i mrazy. Zelené zábradlí před naší školou bývá příčinou úrazů. Kovové předměty se vlivem mrazu stávají lepkavými. Je nebezpečné na takové předměty sahat nebo je dokonce olizovat. Opakuji: neolizujte železná zábradlí, neolizujte ani namrzlé kliky dveří. Konec hlášení.

Scéna č. 8 Eda 10. narožky – Eda, František Souček, paní Součková

František Souček: Nezasloužíš si to, ale jelikož 10. narozeniny se nedají odkládat na dobu, než dostaneš rozum. Tak od maminky máš teda dort. A ode mě....

Podá Edovi v papíře obalený stojan na noty.

Eda: Vzduchovka!!

František Souček: Noo, ona tak ona to možné tak úplně vzduchovka nebude, ale zbraň to je.

Eda: Tati byl si v odboji? (*Mezitím rozbaluje dárek*) Náš učitel byl v odboji.

František Souček: No, tak v odboji (*přerušil ho paní Součková*)

Paní Součková: Tatínek třeba poslouchal cizí rozhlas. To přece víš.

Eda: Ale, (*paní Součková ho přeruší*)

Paní Součková: Klidně si tam nechal krátké vlny. Za to hrozila smrt.

Eda: Ale odboj to nebyl?

Paní Součková: Anebo jednou jak u nás spal ten člověk ilegální, co se skrejval.

Eda: Ale barikády si stavěl? Nebál ses?

František Souček: Ale bál.

Eda: Ale sřílel jsi?

František Souček: Mh, to viš, taky jsem si vystřelil.

Paní Součková: Nesmíš zapomínat, že tatínek byl nevoják.

Eda rozbálí dárek a vhrkne se mu slzy do očí. Místo vzduchovky tam leží stojan na noty.

Paní Součková: Nemá výcvik. (*Chvilku pauza-skloní se a chytne edu za ramena.*) Vidíš, už si nebudeš muset opírat noty o hrnec. A tatínek to celé vyrobil sám.

František Souček si pyšně tře ruce a usmívá se.

Paní Součková: Líbí se ti? (*Lehce třese Edovi s rameny, František Souček se zvedne, vezme Edovi stojan a začne ho vedle stolu rozkládat.*)

Eda: (*Zadržuje slzy.*) Líbí.

František Souček: Hudba, Edo, to jee-to je ta nejmocnější zbraň. Podívej, hudbou Češi dobyli svět. Smetana, Dvořák nebo Oslí Serenáda vod Frimla. Pojď, zkusíme si to. Jestli to nemá nějaké konstrukční chyby.

Eda: Nemá, tati, to se ani nemusí zkoušet.

František Souček: Jen pojď. Třeba tomu vychytáme nějaký mouchy.

Eda povzdychne, a zvedne se od stolu a začne hrát. Mezitím co hraje tak mu stékají slzy po tvářích.

Scéna č.9 Odmražování zábradlí – Ředitel, Mr. Hnízdo, Tonda, Žáci

Přibíhá školník s let lampu

Ředitel: Nehýbejte se! Nikdo se ani nehne!

Mr. Hnízdo: Nesnaž se odrthnout. Vydrž!

Rosehinheim se odtrhne moc brzo, odběhne od zábradlí a plive krev.

Mr. Hnízdo: Slabochu. Takhle dopadneš, když nevydržíš. Podívej se!

Dušíčka se i přesto odrthne a přidá se k Rosihiemovi.

Ředitel: Nebojte se ohně, chlapci, je to pro vaše dobro.

Tonda Čejka drží a povede se mu odlepit jazyk

Ředitel: Kdybych je neupozorňoval! Kdybych je nevaroval! Čejko, tys neslyšel školní hlášení?

Tonda: Flyšel.

Ředitel: To není škola, to je Sing Sing!

Ředitel mu dá pohavek a tonda čejka si kousne do jazyka. Tím se přidá k Roseinheimovi s Dušičkou

Scéna č.10 V kabinet ředitel – Ředitel, Mr. Hnízdo

Ředitel: Dávejte si na ně pozor, kolego. Veškeré pedagogické příručky zde selhávají. Jsou nevyzpytatelní. A záludní!

Mr. Hnízdo: Já myslím, pane řediteli, že byste neměl o těch nebezpečích do školního rozhlasu mluvit. Jenom je na to upozorníte. Jsou zvědavý a chtějí si všechno vyzkoušet.

Ředitel: Vyzkoušet! Prosím vás, když jim řeknu, nepijte kyselinu sírovou, rozežere vám vnitřnosti, chcete říci, že ji vypijí?

Mr. Hnízdo: To nevím. Ale radši bych to do rozhlasu neříkal.

Ředitel: To jsem chtěl říct pane kolego. Znáte poručíka Molnára?

Mr Hnízdo: Ehmm, Ne.

Ředitel: To on také bojoval v africe. Jako vy. A také vas nezná.

Mr. Hnízdo: Dlouho jsem se tam neohrál. Převalili mě na východní frontu. *(Mr. Hnízdo se nervózně podívá na hodinky.)* No, nerad bych je nechával dlouho o samotě.

Scéna č.11 Bitka v tanku – Eda, Tonda, Dušička, Lerch

Dušička: Stejně lže

Eda: Kdo?

Dušička: Učitel. Náš táta říkal, že to není možný, aby byl parašutista, partyzán, politickej vězeň a ještě velitel obrněného vlaku.

Eda: Učitel nelže, to by pak nemohl být učitel!

Tonda: Nejdřív ho shodili na nepřátelský území. Padákem. V noci. Šel do lesa a byl v partyzánským tom... oddíle. Pak upadl do zajetí, byl v koncentráku a z toho uprchl.

Lerch: Uprchl! Z koncentráku uprchl! Z koncentráku nikdo nemohl uprchnout, blbče. Kolem dokola byly ostnatý dráty nabitý elektřinou!

Tonda: Mohl se podhrabat, kreténe, ne? ! *(Ťuká si na čelo)*

Eda: Jasně! Podhrabal se a v revoluci byl velitelem obrněného vlaku.

Dušička: Povídačky pro malý dětičky. Můj táta náhodou v koncentráku byl. Kdyby to šlo, tak by se asi podhrabal, ne?!

Eda: Když smí nosit revolver, tak musel bojovat náš učitel!

Tonda: Jasně.

Dušička: Lže. Kdo ví, co za války dělal.

Eda: Dušičko, ty hajzle, tohle odvoláš!

Eda po něm skočí a začne se rvát.

Dušička: To teda neodvolám!

Eda: Odvolej, že náš učitel lže!

Dušička škrtí Edu, Tonda to nevydrží a přidá se.

Tonda: Takhle ti to neodvolá, ty blázne. (*Začne škrtit Dušičku*) Takhle ti odvolá!

Scéna č.12 Poslání dopisu – Mr. Hnízdo, Žáci, Tonda, Eda

Všichni sedí v lavici a hlásí se.

Mr. Hnízdo: Chlapci! Potřebuji dva spolehlivé posly. Zprávu je třeba doručit do žižkovské školy na Jarově do dvanácti hodin, a to indiánským způsobem. Co to znamená?

Všichni spolužáci: Sto kroků jdu, sto kroků běžím!

Mr. Hnízdo: Zpráva má mimořádnou důležitost, je třeba, aby poslové byli tělesně zdatní, uměli se orientovat v terénu. (*Po napjaté chvíli čekání vybere Edu a Tonda.*) Učení si nechte zde, budu čekat na odpověď, dokud se nevrátíte.

Eda s Tondou vyběhají s dopisem ze třídy pryč. Všichni odejdou, na scéně zůstane jen Eda s Tondou. Dojdou na most. Tam se zastaví.

Tonda: Pojedeme vlakem! *Přejeze zábradlí*

Eda: Kam?! (*Vyděšeně*)

Tonda: Na Žižkov! Polez! Teď bude písek!

Eda: Třeba to nejede na Žižkov! (*Také přejeze zábradlí*)

Tonda: Kam by to jelo? Tyhle koleje vedou na Žižkov!

Eda: Já se bojím

Tonda: Chyť se mě! (*Chvilku čekají*) Teď! (*Eda ho zatáhne zpátky.*) Srabe! Skočím sám!

Eda: Ne!

Tonda: Skočím!

Eda: Já taky skočím!

Skočí do vagonu s pískem. Po chvílce jízdy, mezitím co hrabe tunel řekne Tonda:

Tonda: Myslím, že nejedeme na Žižkov.

Eda: A kam teda jedeme? (Zastrašeně)

Tonda Pokrčí rameny a dál kope tunel.

Eda: V nejbližší stanici vystoupíme. (Vyhlédne z vagonu a čte.) Hele, Praha – Hostivař.

Tonda: Jsme zapomněli, že nákladní kolikrát nestavěj ve stanicích vůbec.

Eda: Vůbec?!

Tonda: Kdybysme bejvali jeli přes Žižkov, tak by to tam stejně nezastavilo, čili toho nemusíme litovat. (Dál v klidi kope tunel.)

Eda: To je fakt.

Mihne se nápis HORNÍ MĚCHOLUPY

Eda: Ale někdy zastavit musí.

Tonda: To jo. Když bude mít semafor na stůj. Nebo až mu dojde uhlí. (Zvedne se a koukne na vagon s uhlím.) Uhlí má plnej tendr. Taky vodu musí nabrat někdy.

Eda: To je fakt. (Mihne se nápis UHRŮNĚVES.) Tady je pumpa, hele. Tady moh nabrat!

Tonda: Maj ohromný nádrže. Myslím, že vydrží sto kiláků.

Eda: Sto kilometrů! (Bezvládně se položí do písku.)

Najednou se vlak zastaví, kluci vyskočí a jdou hledat poštu.

Scéna č.13 Pošta – Paní poštovní, pan pošťák, Eda Tonda

Paní poštovní: Haló, tady je pošta Benešov, Škola na Jarově? Prosím pěkně paní učitelku Melčovou. Ano, za pět minut zavolám. A pěkně prosím, ať neodchází, je to velice nutný hovor. Děkuji vám. (Položí telefon a po chvílce prohlížení kluků řekne.) Tak, mládenci, za pět minut budete mít paní učitelku na drátě.

Eda: Děkujeme.

Paní poštovní: A copak je to tak důležitého, že to tak spěchá?

Tonda: To my nesmíme nikomu říct.

Eda: Jenom jí.

Paní poštovní: Aha. (Odkloní se od kluků a věnuje se své práci.)

Tonda: Já myslím, že je to šifra.

Eda: Nějaký tajný heslo nejspíš.

Začnou dohromady číst dopis

Eda a Tonda: (*Mumlají aby jim publikum nerozumělo.*) Zůstat pannou znamená nerozkvést! Dnes večer další možnost. Igor Bezbolestný. P.S. Odpověz obratem.

Paní pokladní: Tak si běžte do kabiny hoši!

Vejdou do kabiny, zavřou za sebou dveře a zvednou telefon.

Eda: Haló! Paní učitelko, my pro vás máme dopis od pana učitele našeho. Od pana učitele Hnízda. A my bysme to nestihli k vám dojít. Tak vám ho přečteme. Tak čmelák Igor opakuje svou výzvu, zůstat pannou znamená nerozkvést. Dnes večer další možnost. Igor Bezbo... Bezbolestný. P.S. Odpověz obratem. Haló? Haló? Paní učitelko, jste tam? Haló? (*Pověsí sluchátko a zkalamaně povzdychne.*) Ani nepoděkovala

Vyjdou z kabinky, projdou kolem šokované paní poštovní a řeknou-

Dohromady: Tak my zase dem. Děkujeme.

Paní poštovní: Ano. *Stále v šoku (usmívá se).*

Pan pošťák: (*vejde do místnosti.*) Zaplatili?

Paní poštovní: Ne. (*Stále udivená, stále se usmívá.*)

Kluci vejdou s pošty na hlavní ulici a naskočí na náklad prvního traktoru který uvidí. A odjedou ze scény.

Scéna č.14 Zpátky ve škole – Mr. Hnízdo, Paní Součková, Eda, Tonda

Na dveře třídy zaklepe paní Součková.

Mr. Hnízdo: Ano?

Paní Součková: Dobrý den, pane učiteli, nezlobte se, ale Eda nepřišel na oběd. A tak se jdu zeptat, jestli nezůstal po škole.

Mr. Hnízdo: Není po škole. Vyslal jsem je na Žižkov s důležitým vzkazem... školním. Už tu dávno měli být. (*Pomalým krokem se vydá vstříc paní Součkové.*)

Paní Součková: Nemohlo se mu něco stát? (*Nervózně.*)

Mr. Hnízdo: To pochybuji, spíš se někde zatoulali, řekl bych.

Paní Součková: (*má slzy v očích.*) Jsem přestrašená. O jedno dítě jsem už přišla.

Mr. Hnízdo: Já vím. Já vím. (*Přijde úplně k ní a začne ji konejšivě hladit po vlasech.*)

Paní Součková: (*položí hlavu na prsa a zoufale pobrekává.*) Že se mu nic nestalo, pane učiteli?

Najednou se na scénu vyřítí Eda s Tondou. Eda zaskočen vlastní matkou obímajíc Mr. Hnízda.

Tonda: *udejchaně*, My jsme jeli... vlakem... a von stavěl až v Benešově, tak jsme se... zdrželi, ale zprávu... předali.

Když to Mr. Hnízdo slyší, sáhne po rákosce a kluci automaticky nastavují ruce.

Mr. Hnízdo: *(do rytmu úderů Tondy říká)* - Na Žižkov... nejezdíme... vlakem... a už vůbec ne... přes Benešov! *(Když chlapci poděkují otočí se na paní Součkovou.)* Používám tělesných trestů. Nevadí vám to?

Paní Součková: Ne, ne. *(Dál utírá slzy.)*

Mr. Hnízdo: *(do rytmu úderů Edy říká)* - A co odpověď... na můj... dopis... kde je?

Eda: Přečet jsem to paní učitelce do telefonu a neřekla nic. Ani nepoděkovala.

Paní Součková: A pane učiteli, rozsadte je. Ať nesedí spolu, protože našeho kluka by to nikdy nenapadlo.

Mr. Hnízdo: *(naštvaně)* Rozsadím je. Úplně je rozsadím.

Mezitím co se tohle odehrává, na druhé půlce scény stojí dvojčata s panem ředitelem. Pan ředitel se jich ptá na otázky na nějaké kývají a na nějaké vrtí hlavou že ne. Tato celá scéna se odehrává bez mluvení.

Scéna č.15 Debata v ozbrojeném voze – Tonda, Eda, Dušička, Lerch

Dušička: Prej ho zavřou.

Tonda: Kecáš.

Dušička: Prej má delik.

Lerch: Co má?

Dobruška: Delik, to je když se vošahávaj holky.

Lerch: Fabiánovic holky vošahával.

Dušička: No. Máti říkala, že je možná přived do toho... do jinejch stavů. *Tonda si údivem hvízdne.*

Okolo vozu procházejí dvojčata všichni kluci až na Edu vystrčí hlavy. Eden smutně sedí v rohu obrněného vozu.

Tonda: Ahoj krávy!

Dvojčata vypláznou jazyk a jdou dál.

Lerch: Prej ste v jinejch stavech!

Dvojče č. 1: Jsi pěkně blbej!

Dvojče č. 2: A pitomej k tomu!

Lerch: Ten koš máte na mimina? *(Všichni až na Edu se popadají smíchy. Eda smutně sedí v rohu obrněného vozu)*

Scéna č.16 Nová Učitelka – Znovu nástup Igora – Žáci, Rosenheim, Pan Ředitel, Lerch, Dušička, Mr. Hnízdo, Paní učitelka Plecítá

Do třídy vejde paní učitelka Plecítá, a ve třídě ihned nastane chaos a řev žáci nemají vůči nové učitelce žádný respekt přijde vypadá tak jako při první učitelce.

Pan Ředitel: Jak jste si mohli všimnout pan učitel Hnízdo byl odvolán a místo něj tu máte novou paní učitelku Pecitou.

Náhodný spolužák č.1: My chceme zpátky pana učitele.

Pan Ředitel: Pan učitel Hnízdo byl odvolán z důvodu užívání tělesných trestů na studentech.

Rosenheim: To není pravda.

Náhodný spolužák č.2: To je lež.

Pan Ředitel: To není pravda že vás bil? No, ať se přihlásí ti kteří od pana učitele dostali rákoskou. *(Nikdo se nepřihlásí.)* Ani ty Roseneheime? Tvá matka si stěžovala že máš na ruku šrámy.

Rosenheim: Pfft, matka kecá.

Pan Ředitel: Chlapci, chlapci, jestlipak vi mě nelžete.

Pan ředitel něco pošeptá nové učitelce a odchází ze třídy.

Paní učitelka Plecítá: Které znáte zpěvné ptáky, chlapci?

Lerch: Koza!

Celá třída se začne smát. Učitelka si sundá brýle a setře si pot. Když se smích utiší, hlásí se Dušička.

Dušička: Dvě kozy!

Celá třída se opět rozesměje. Všichni ztichnou, když se dveře do třídy rozletí a dopředu se řítí a za ním Mr. Hnízdo. Když Mr. Hnízdo prochází mezi lavicemi žáci, protože nevěří vlastním očím osahávají/hladí učitelé po rukách/rukávech. Nová učitelka si balí věci a spolu s ředitelem odchází ze třídy. Mr. Hnízdo mávnutím ruky třídu posedí posadí.

Mr. Hnízdo: Vše se vysvětlilo. Pravda zvítězila, jak je to vepsáno v našem státním znaku.

Rosenheim: My jsme zatloukli, že jste nás řezal.

Mr. Hnízdo: Víím to, chlapci, pan ředitel se mi zmínil, a děkuji vám za to. *(Načež ze své skrýše vytáhne rákosku.)* Vzpomínáte si jistě, co jsem vám říkal o starém Římě, třebaže to nebylo v osnovách pro pátý ročník: Měli tam demokracii a pouze ve stavu ohrožení zvolili diktátora. Pro nás, chlapci, skončil pro nás, chlapci, skončil stav ohrožení. Vy jste dokázali, že diktátor je zbytečný.

Jakmile to dořekne tak vezme rákosku a zlomí ni vejpůl.

Scéna č.17 Třídní výlet – žáci, František Souček, Mr. Hnízdo, Eda, Tonda, Rosenheim

Celá třída jede autobusem vedle sebe sedí a povídají si Mr. Hnízdo a František Souček.

František Souček: Kdo myslíte, že zvítězí ve volbách?

Mr. Hnízdo: Tipoval bych komunisty.

František Souček: Já taky, A proto jim hlas nedám.

Mr. Hnízdo: Tady je to! Tady ať zastaví.

František Souček: Pepíku, zastav!

Autobus zastaví, všichni ti vystoupí a stojí před velikým bunkrem.

Mr. Hnízdo: Tak tady ji vidíte, chlapi. *Poplácá zeď pevnosti.* Tyto pevnosti jsme zbudovali po celé naší ohrožené hranici v délce dvou tisíc kilometrů. (*Žáci zahučí údivem.*) Z každé je vidět na sousední vlevo i vpravo. A palebná pole se důmyslně překrývala, aby neproklouzla ani myš. Na cementu a na železe jsme nešetřili. Jsou tak pevné, že když je fašisti bez boje získali, chtěli jednu před Hitlerovým očima vyhodit do povětří. Ale ta pevnost, chlapi, se celá výbuchem zvedla a neporušena zase dosedla na své místo.

Žáci opět zahučí údivem a všichni se vydají dovnitř. Na scéně zůstane Mr. Hnízdo s Františkem Součkem.

Mr. Hnízdo: Kdo ví, jak by to všechno bylo, kdybychom do toho tenkrát šli.

František Souček: Já jsem nevoják. Po úrazu. Vy jste byl při mobilizaci v některé takové pevnosti?

Mr. Hnízdo: V téhle.

František Souček: A pak jste byl na východní nebo na západní frontě? Protože syn o vás doma vypráví všelijaká dobrodružství, že se člověku ani nechce věřit, že to je pravda.

Mr. Hnízdo: (*po chvíli ticha.*) Chci, aby měli příklad.

František Souček: Rozumím.

Do scény vběhne Eda a pár dalších kluků.

Eda a další kluci: Pane učitel! Pane učitel! Pojdte se podívat, co jsme našli!

Tonda: (*přibíhá později a křící,*) Eště je to nevybuchlý!

Všichni vyjdou ven na zhluknou se okolo bomby

Mr. Hnízdo: Na nic nesahat! Všichni ustoupí deset kroků vzad! (*Kruh se rozestoupí a Mr. Hnízdo pokračuje.*) Děti, máme před sebou nebezpečnou věc. Je to pancéřová pěst. Velice účinná hitlerovská zbraň.

Náhodný spolužák č. 3: Pancrfaust!

Rosenheim: Pane učitel, vodpalte ji!

Všichni spolužáci souhlasí.

Mr. Hnízdo: Máte jedinečnou příležitost vidět na vlastní oči, jak se v takových případech postupuje. Skupina A, to znamená já, pan řidič a celá naše třída, neprodleně vyrazíme naším motorovým vozidlem k nejbližšímu vojenskému útvaru, kde nález ohlásíme. Skupina B, to jest vy, pane Součku, zůstane zde jako stráž. Vpřed!

Skupina A jde zklamane k autobusu. Když v tom se ozve František Souček:

František Souček: Skupina A k zemi!

Všichni si lehnou na zem. František Souček odpalí pumu. Všichni žasnou.

Scéna č.18 Válka není, všude mír! - Všichni

Mr. Hnízdo chce začít mluvit, ale přerušují ho ptáci – vytáhne pistoli, vystřelí z okna, ptáci se rozletí, dav žasne, nastane ticho. Scéna je vyzdobena vlajkami spojeneckých států. Nad nimi je nápis 1. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ ČSR.

Mr. Hnízdo: Naše pásmo pokračuje scénkou: Válka není - všude mír.

Zvedá se ředitel a říká

Ředitel: Kolega zapoměl uvést velmi důležitou informaci, a to, že scénku vymyslel a sepsal on sám.

Dav tleská

Scénka začíná:

Z davu se zvedá maminka a říká

Paní Rosenheimová (někdo vlezl do póida): To je náš kluk, ale on fašistu hrát nechtěl. *Ostatní rodiče ji utiší aby si sedla a nemluvila.*

Eda: Kdo to leze ze své skrýše? Fašista! A těžce dýše.

Rosenheim vyleze a posadí se na okraj bedny. Ustrašeně se rozhlíží. Vyndá píšťalku a začne hrát/pískat. Píseň Lili Marlén.

Eda: Jen si pískej, fašisto, spojenci jsou najisto. Jen si vrzni, jen si vrzni, Američané jsou v Plzni.

Za Edou se vynoří Lerch v americké helmě s bílou hvězdou a po špičkách postupuje na Rosenheimu.

Eda: A sovětské tanky jsou nedaleko za Prahou.

Dušíčka v ušance se zvedne jako další hrozba.

Eda: Češi v britských oddílech, mají spěch, mají spěch

Zvedene se český voják.

Eda: Ze všech stran, ze všech stran, pálí český partyzán.

Lakatoš a Máček rovněž povstali.

Eda: Píseň už ti dobře nezní, jdou sem političtí vězni.

Chramosta a Hejnic v pyžamech opatřených čísly se také zvednou.

Eda: Dovrzel jsi, fašisto, tu svou píseň smrti. Spojenci jdou najisto, společně tě drží!

A všichni se na Rosenheima vrhnou a do toho se zvedne jeho máma a snaží se odsud byla odtrhnout.

Eda: Svoboda jak píseň letí, radují se ženy, děti. Kde je ten, co nosil knír? Válka není, všude mír!

Všichni herci se perou už u nich stojí i Mr. Hnízdo s panem Ředitelem a snažíš se od sebe odtrhnout. Postupně se všichni vytráčí ze scény. Až nakonec všichni odejdou.

Konec